

Wspomnienie o aktorce Eugenii Śnieżko-Szafnaglowej

Mów mi Gena

Eugenia Śnieżko-Szafnaglowa z olsztyńskim Teatrem im. S. Jaracza była związana przez 35 lat, od początku powstania tej sceny. To jedna z najbardziej popularnych aktorek tamtych lat. Podobno rozpoznawały ją nawet przekupki na rynku. W tym tygodniu minęła 29. rocznica jej śmierci. Przypominamy aktorkę na fotografiach — nie tylko w scenicznych wcieleniach, ale także z życia prywatnego.

— Taki życiorys, daj Boże każdemu! — wspomina Irena Telesz, aktorka Teatru im. S. Jaracza w Olsztynie, która poznała Szafnaglową w latach 70. — Między nami była duża różnica wieku, a tu nagle w czasie towarzyskiego spotkania zaproponowała mi bruderszaft. Ja na to „Pani Geno, szacunek mi nie pozwalała”. I wtedy usłyszałam: „Szanować będziesz własne buty, a mi mów „Gena”. I mówiłam. Dziś, gdy młodzi krygują się, gdy proponują im

przejście na ty, przytaczam tę anegdotę.

— Gdy przyszedłam do pracy, pani Gena była już na emeryturze — wspomina Elżbieta Lenkiewicz z działu artystycznego Teatru Jaracza. — Nie mogła jednak żyć bez teatru. Przychodziła do teatralnego bufetu na kawę, herbatę. Zawsze miała zrobione paznokcie, ładną fryzurę, zapamiętałam korale ze szlachetnych kamieni, kolczyki. Sukienka z żakiecikiem lub garsonka, pantofle na obcasie.

Nic dziwnego, była damą w przedwojennym stylu.

Przez 35 lat zagrała 113 ról. Po jej śmierci 27 września 1981 roku w holu teatru wystawiono trumnę z ciałem aktorki. Wartę honorową pełnili pracownicy teatru, a widzowie tłumnie przychodzili ją pożegnać. Została pochowana na cmentarzu przy ulicy Poprzecznej. Zmarła w wieku 83 lat (lub 81 — jak mówią inne źródła).

Beata Brokowska

Zdjęcie z lat młodości, Warszawa, lata 20. W latach 1921-22 grała w Teatrze Lutnia w Wilnie. Właśnie z Wilna przyjechała po wojnie do Olsztyna

Eugenia Śnieżko-Szafnaglowa w sztuce „Profesja pani Warren” w reż. W. Horzycy, Warszawa, maj 1954 r.

Szafnaglowa ze znakomitą aktorką Mieczysławą Ćwiklińską (w kapeluszu, obok niej pani Gena) i zespołem. Grały razem w sztuce „Moralność Pani Dulskiej” w Olsztynie, wrzesień 1950 r.

Z rodziną przy Wysokiej Bramie

Wszystkie fotografie pochodzą ze zbiorów Muzeum Warmii i Mazur w Olsztynie. Dziękujemy muzeum za udostępnienie zdjęć.

← Aktorka (pierwsza z prawej) z kwiatkarni na olsztyńskiej starówce, lata 70.

Dedykacja złożona przez wielkiego aktora Ludwika Solskiego → „Koleżance Eugenii-Szafnaglowej: powiem Ci bajeczkę nie świeżą, nie nową, ześ świetnie grała Szambelanową. Olsztyn, 20 września 1949 r.”

